Μία ευγενική πράξη

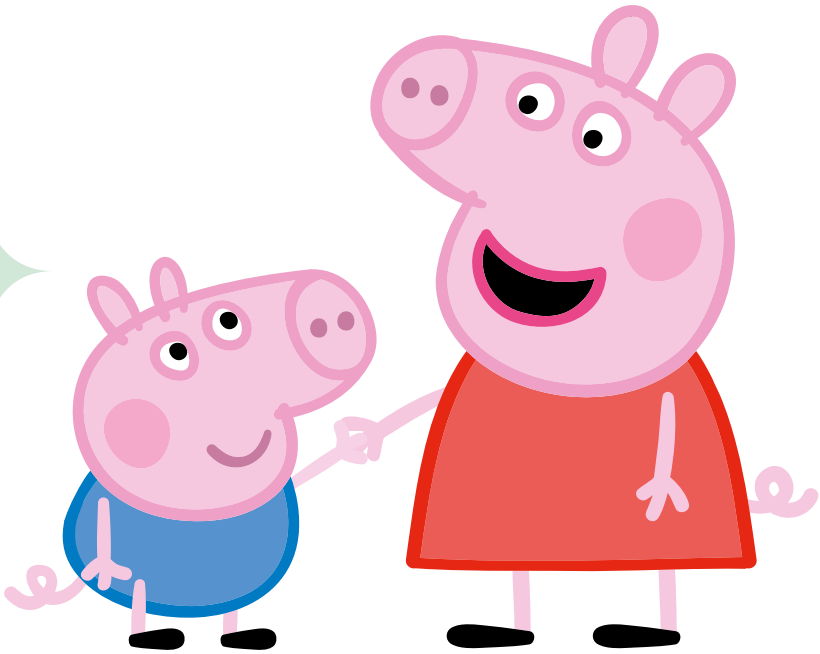

Αυτή την εβδομάδα στο παιδικό εργαστήρι τα παιδάκια μαθαίνουν για τα συναισθήματα.
Η Μαντάμ Γαζέλα τούς δείχνει ένα γελαστό προσωπάκι.
«Πώς νιώθει αυτό το παιδάκι; Χαρούμενο ή λυπημένο;» ρωτά.
«Χαρούμενο!» φωνάζουν όλα μαζί τα παιδάκια.

«Κι αυτό;» τα ξαναρωτά, δείχνοντας ένα μουτρωμένο προσωπάκι.
«Λυπημένο!» απαντούν τα παιδάκια.
«Πολύ καλά» τους λέει η Μαντάμ Γαζέλα. «Είναι σημαντικό να ξέρουμε τι νιώθουμε και φυσικά τι νιώθουν και οι άλλοι.»

Στο διάλειμμα, η Πέππα
και η Σούζι παίζουν ένα
παιχνίδι με κάρτες.
«Κέρδισα!» φωνάζει η Πέππα.
«Όχι, *εγώ* κέρδισα!»
φωνάζει η Σούζι.

«Πώς νιώθεις αυτή τη στιγμή, Πέππα;»
ρωτά η Μαντάμ Γαζέλα.
«Θυμωμένη!» λέει η Πέππα. «Εγώ κέρδισα!»
«Εσύ πώς νιώθεις αυτή τη στιγμή, Σούζι;»
ρωτά τώρα η Μαντάμ Γαζέλα.
«Θυμωμένη!» λέει η Σούζι. «*Εγώ* κέρδισα!»

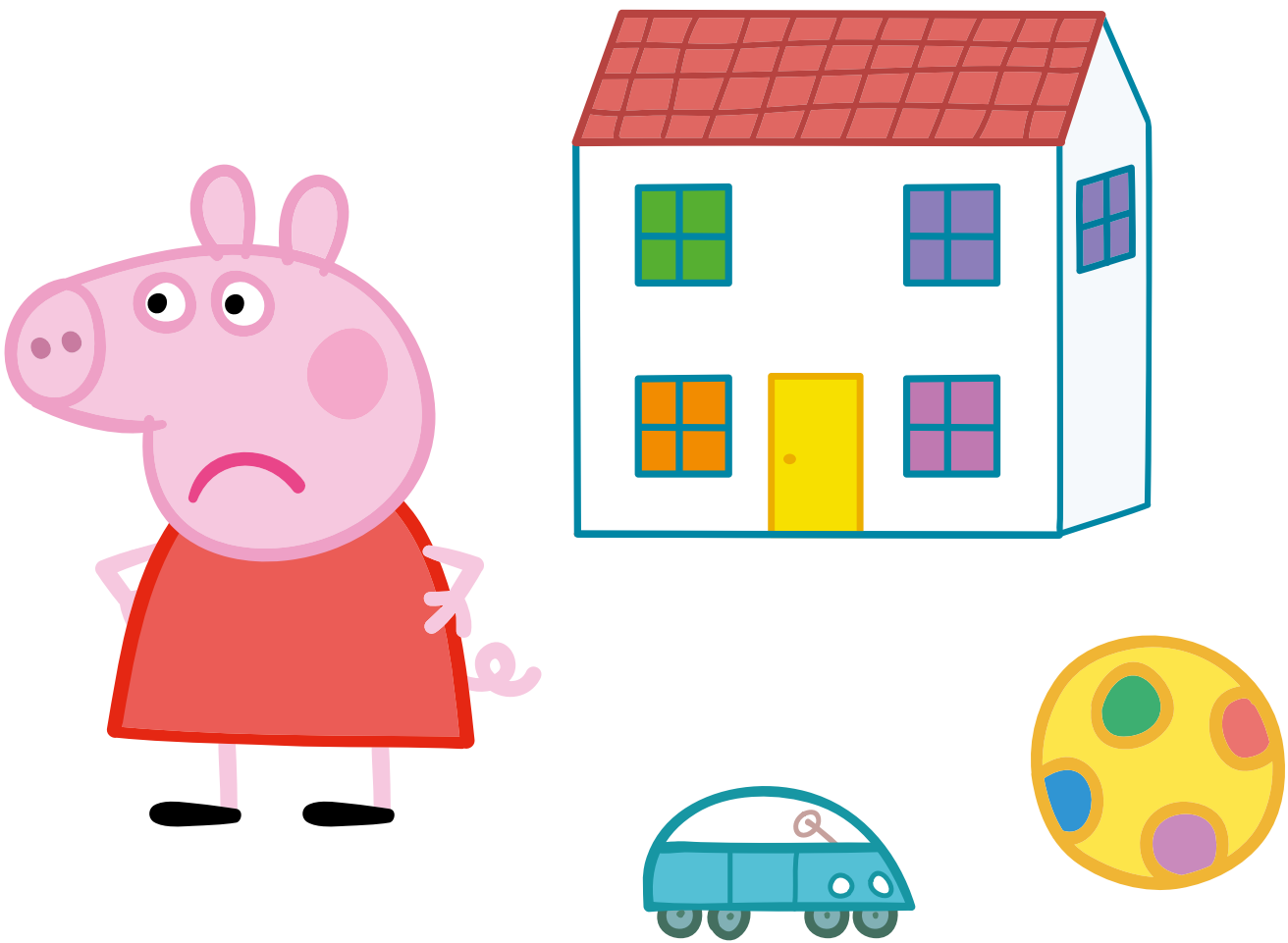

Η Μαντάμ Γαζέλα ρωτά τα άλλα παιδάκια τι νομίζουν
πως πρέπει να κάνουν τώρα η Πέππα και η Σούζι.
«Να συμφωνήσουν ότι έφεραν ισοπαλία
και να ζητήσουν συγνώμη που φώναξαν»
λέει ο Έντμοντ Ελέφαντας.

«Υπέροχη ιδέα, Έντμοντ!» λέει η Μαντάμ Γαζέλα.
«Ας δούμε τι θα γίνει, αν πουν συγνώμη ταυτόχρονα.
Με το ένα... με το δύο... με το τρία...»"

«...Συγνώμη!» λένε μαζί η Πέππα και η Σούζι.
«Νιώθω πολύ καλύτερα τώρα» λέει η Πέππα.
«Δε νιώθω πια θυμωμένη.»
«Ούτε εγώ!» συμφωνεί η Σούζι. «Νιώθω πάλι χαρούμενη.»